§. 94. *Теорема. Двѣ линіи въ пространство-то* AB и CD, *кои-то ся успорѣдни на третѫ линіѭ* MN *успорѣдни сѫ и по между си.*

Доказ. Кѣто си въобразимъ плоскость, перпендикулярна къмъ правѫ-тѫ MN забелѣзваме, чи линіи AB и CD сѫ перпендикулярни къмъ тъзи плоскость (§. 92); нъ ако линій AB и CD сѫ перпендикулярни все къмъ еднѫ плоскость, тѣ сѫ успорѣдни по между си (§. 93).

Права линіѭ и плоскость, кои-то не ся срѣщать, колко-то и да ги продължавами, ся наричать успорѣдни.

§. 95. *Теорема. Линія-та, коя-то е успорѣдна съ нѣкоѭ плоскость, намира ся на вредъ на еднакво разстояніе отъ неѭ.*

Нека AB (чърт. 129) е линія, успорѣдна съ плоскость MN; кѣто спустимъ отъ нѣкой двѣ нейни точки A и B перпендикуляри AC и BD връхъ плоскость MN, ще можемъ да докажемъ, чи AC=BD.

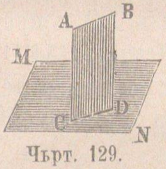

Чърт. 129.

Доказ. Тъй кѣто AC и BD сѫ перпендикулярни къмъ плоскость MN, тѣ сѫ успорѣдни по между си (§. 93). Да си представимъ плоскость презъ AC и BD; на тъзи плоскость ще ся намира линіѭ AB, защо-то тя има двѣ общи точки съ неѭ A и B; освѣнъ това тъзи плоскость ще присѣче плоскость MN по линіѭ CD, успорѣдна на AB; защо-то, ако допустимъ, чи тѣзи двѣ линіи ся пресичатъ, ще излѣзи, чи AB пресича плоскость MN, кое-то е невѣрно. Нъ ако AB е успорѣдна на CD и AC успорѣдна на BD, то AC=BD (§. 34).

§. 96. Двѣ плоскости, кои-то не ся срѣщать,